ARUBAANSE COURANT

Dagblad voor Aruba

13de Jaargang — WOENSDAG 2 MAART 1955 — No. 2169

De Lago is „Still Going Strong" in weerwil van de vele problemen die de veranderende wereldoliemarkt met zich medebrengt

Het wegvallen van een groot deel van de West Europese markt en de steeds fellere concurrentié verhogen de vechtlust en maken een zo efficient mogelijke productie noodzakelijk.

ORANJESTAD: - Tijdens het diner, dat de Press Day, die gisteren op de Lago gehouden werd besloot hield de heer O. Mingus, Vice-President en General Manager van de Lago een bijzonder belangwekkende speech, waarvan wij U de inhoud niet onthouden willen en die wij daarom in zijn geheel geven. De heer Mingus begon zijn dikwijls geestige, maar toch hoofdzakelijk diep-ernstige toespraak met te zeggen, dat het hem een groot genoegen was voor de pers te spreken en wel omdat hij immers ere-lid van de Arubaanse Pers Vereniging is. Gezien het feit, dat zijn toehoorders allen pers- en radiomensen waren, wilde hij deze gelegenheid aangrijpen enkele ernstige woorden te wijden aan het veranderde beeld van de hedendaagse petroleummarkt en de plaats van de Lago daarin.

„Ik zou U goed willen laten begrijpen", aldus de heer Mingus, „dat ik niet van plan ben om een indruk van pessimisme of optimisme omtrent onze toekomstverwachtingen bij U achter te laten. Dit is bedoeld als een ernstige en realistische waardering van een paar van de problemen, waar wij mee te maken hebben, zonder die nu met een zwartgallig oog of door een rooskleurige bril te bekijken. De problemen zijn er, wij erkennen hen op hun volle waarde, maar wij zijn van plan hen rechtstreeks aan te vatten, tot het welzijn van de Lago en tegelijkertijd tot het welzijn van Aruba.

Er op of er onder

Ik zou willen beginnen met over onze plaats op de markt te spreken in verband met de concurrentie, wat een kwestie is van „er op of er onder". Wij kunnen nu wel de beste werknemers hebben en de beste stills en de beste olie maken, en de beste schepen bezitten om die af te leveren, maar als we geen mensen kunnen vinden om die olie te kopen, dat wil zeggen kopen voor prijzen, die een voldoende winstmarge geven om te zorgen, dat al die die dingen het beste blijven, dan kunnen wij geen zaken meer doen.

Dat slaat natuurlijk niet speciaal alleen op ons. Het is de aard van bijna ieder bedrijf, dat men iets aan te bieden moet hebben, waaraan een behoefte bestaat, en dat men verkoopt tegen zulke prijzen, dat men, niettegenstaande de concurrenten een deel van de orders in de wacht sleept, zelfs toch een groot genoeg deel bemachtigt om de lonen en huren te kunnen blijven betalen.

Scherpere concurrentie

Betreffende de algemene stand van zaken moet echter opgemerkt worden, dat de concurrentie op de olie-markt scherper is dan op welk tijdstip ook in de negen jaren na de Tweede Wereldoorlog en wij verwachten, dat het nog erger wordt.

Ik geloof, dat U allen na het bekijken van de kaart in ons rondleidingsmapje wel beseft, hoe de producten van de Lago over beide halfronden verspreid worden in een netwerk, dat de gehele aarde omspant. Als wij nu de lijst van landen beschouwen, die van oudsher zolang als er een Lago bestaat, onze klanten zijn geweest, dan ontdekken wij een verontrustend feit...... dat nieuwe raffinaderijen — concurrerende raffinaderijen — onlangs zijn voltooid of nu gebouwd worden in Canada, Cuba, Puerto Rico, Columbia, Venezuela, Brazilië, Chili, Argentinië, België, Duitsland, Nederland, Italië, Spanje, Groot Brittanie, West-Afrika, Zuid-Afrika, Indië, en de Oostkust van de Verenigde Staten.

Benzineverkoop omlaag

Deze nieuwe, steeds toenemende concurrentie is nog om een andere reden van betkenis voor Aruba. Deze als paddestoelen omhoog schietende raffinaderijen veroorzaken niet alleen een geduchtere concurrentie door een groter aanbod, maar het merendeel wordt ook gebouwd met het doel het waardevolste deel van de petroleum markt af te scheppen. Ongeacht hun grootte zijn zij alle zonder uitzondering erop gericht om zoveel mogelijk benzine uit één vat ruwe olie te halen en zo min mogelijk minder winstgevende producten zoals stookolie en asfalt. Dientengevolge is onze benzineverkoop voortdurend trapsgewijs omlaag gegaan, en zal ook nog wel meer afnemen. Het is dus niet alleen, dat zij een hap uit onze afzet nemen, maar ook uit het kostbaarste deel daarvan. En in veel gevallen concurreren zij op een wijze, die ons in een zeer ongunstige positie brengt. Velen zijn genationaliseerde raffinaderijen, die het eigendom van de regering zijn, ten dele uit nationale trots en ten dele om deviezen te besparen doordat zij minder olie van buitenstaanders, zoals wij, behoeven te kopen. Het gevolg is natuurlijk, dat een winstgevende exploitatie zoals het particuliere bedrijfsleven dat kent, voor hun slechts bijzaak is, wat bijdraagt tot de kracht van hun concurrentie.

In opkomst

Een paar getallen mogen een beeld geven van de draagwijdte van het probleem. Nog maar negen jaar geleden hadden de raffinaderijen in geheel Europa een productie van 200.000 vaten per dag; tegen 1954 is die productie omhoog gevlogen tot 1.800.000 vaten per dag, wat een schrikbarende toename is. Europa plaelt één van onze beste afnemers te zijn. In 1947 ging meer dan een derde van onze productie naar Europa — 34%; tegen 1950 was dit teruggelopen tot 22% en tegen 1954 was het nog verder gekelderd tot 12%. Europa, dat op industrieel gebied al een rijk verleden had, was vele andere streken ver vooruit met de uitbreiding van de raffinageinstallaties voor petroleum, maar nu bewegen ook andere landen op de lijst, die ik zo juist opnoemde, zoals Indië, Zuid-Afrika, en de voornaamste Zuid-Amerikaanse landen, zich in dezelfde richting met de nieuwste en doelmatigste installaties, terwijl zij tevoren onbeperkte afzetgebieden waren. U moet wel goed beseffen, dat ik nu voornamelijk praat over nieuw constructiewerk in streken, waar vroeger weinig of geen raffinage was, en dat ik niet doel op de regelmatige uitbreiding in gebieden, die al raffinaderijen hadden.

Niet zwart

Op dit ogenblik kan ik U bijna horen denken: „Als dat allemaal zo is, hoe verwacht men dan te blijven? Wat zal er met de afzet gebeuren? Bent U nu niet bezig het doodvonnis te lezen?" Neen. De vooruitzichten hebben donkere zijden maar zijn niet volledig zwart. De vraag wordt ten dele beantwoord door het feit, dat de Lago over goede installaties beschikt, die grotendeels gebouwd zijn in een tijd, dat bouwkosten lager waren dan tegenwoordig; zij heeft goede werknemers, die erin geinteresseerd zijn die installaties doelmatig te gebruiken met een open oog voor de kosten en de veiligheid; zij maakt deel uit van een groot bedrijf, dat sterk en vooruitstrevend is.

Gebruik gestegen

Voor een ander deel wordt het antwoord gegeven door het gestadig toenemen van de vraag naar olieproducten in de wereld na de Tweede Wereldoorlog. In 1946 verbruikte de wereld (met uitzondering van Rusland en satellieten) 7.100.000 vaten olie per dag. In 1953 was het wereldverbruik 12.500.000 vaten per dag, een aanwas van ongeveer 75%. Men kan dit zo uitdrukken, dat anderhalf maal de capaciteit der Lago raffinaderij ieder jaar werd toegevoegd om de vraag te dekken. Verder werkt nog enigszins bemoedigend het feit, dat ondanks alle snelle vooruitgang in sommige streken, in de meeste landen buiten de Verenigde Staten het olieverbruik nog erg laag is. In 1952 gebruikten bijvoorbeeld de Verenigde Staten gemiddeld 17 vaten olie per persoon. Het gemiddelde van alle andere volkeren te samen was slechts één vat per persoon per jaar. Een industrieland als Groot Brittannië gebruikte maar drie vaten per persoon, terwijl daarentegen Indië met een bevolking van 400.000.000 minder dan een tiende vat per hoofd gebruikte.

Geen waarborg

Deze feiten — de toenemende vraag en de mogelijke toekomstige markten — zijn enigszins moedgevend, maar zeker geen waarborg van voorspoed. De oliemarkt is snel opgekomen na de oorlog, maar het raffinagevermogen is er gelijk mee opgegaan, of er eigenlijk bovenuitgegroeid, totdat heden ten dage er in de vrije wereld raffinage installaties met een capaciteit van bijna 2.000.000 vaten per dag te veel zijn, waarmee dan bedoeld worden die installaties, die zonder dat zij nodig zijn of gebruikt worden om aan de tegenwoordige vraag te voldoen, gebouwd zijn. En dit overschot, dat een bedreiging vormt tot mogelijk nog meer concurrentie, wordt voortdurend groter.

Wat verder nog tegenhoudt, dat de vergrote vraag voorspoed waarborgt, is de verplaatsing of verschuiving van de leveringscentra. De behoefte aan olieproducten in Europa is, zoals ik vermeldde, reusachtig omhooggegaan, maar zo ook haar vermogen om die zelf voort te brengen, waardoor wij langzaam, maar zeker verder van die waardevolle markt worden afgesneden.

Meer afhankelijk

Tot nu toe hebben wij het succes het hoofd weten te bieden aan de concurrentie, en de nauwkeurigste vooruitzichten, die onze verkoopsdeskundigen en statistici kunnen maken, schijnen niettegenstaande dat wij toenemende moeilijkheden zullen hebben om onze meer winstgevende producten zoals benzine te verkopen, erop te wijzen, dat onze afzet in de komende jaren waarschijnlijk stevig op het peil zal blijven van de laatste jaren. De harde feiten, die ik deze laatste vijf minuten heb opgenoemd, willen eenvoudig zeggen, dat wij een steeds kleiner onderdeel van de petroleummarkt gaan uitmaken, dat het succes van onze zaken minder zeker is, dat wij meer en meer afhankelijk zullen zijn van z.g. loco- of noodorders, van een tijdelijke tekort schieten van een nationaal raffinagebedrijf of van het verkrijgen van speciale orders, die om een of andere reden niemand anders zo prompt wil of kan uitvoeren als wij.

Daling verwacht

Deze feiten betekenen ook, dat de hoeveelheden ruwe olie, die verwerkt worden, nog scherpere verschillen zullen vertonen dan vroeger; zoals bijvoorbeeld in dit jaar in Januari 492.000 vaten per dag werden verwerkt, terwijl verwacht wordt, dat het aantal tegen het mdden van de zomer zal dalen tot 320.000 of te wel een verschil van 172.000 vaten per dag. Zulke geweldige schommelingen scheppen een hele reeks problemen, die vrij nieuw zijn voor ons bedrijf: de mogelijkheid, dat een deel van de installaties tijdelijk moet worden stil gelegd; het wel zeer waarachtige probleem om bedieningsploegen tijdens zulke perioden van tijdelijke sluiting beschikbaar te houden; het feit, dat de gemiddelde productiekosten omhoog gaan door de installaties in gerede conditie te houden; de mogelijkheid, dat kostbare tankruimte moet worden verschaft in een poging om ten dele de grote seizoensschommelingen op te vangen.

Om hier even verder op door te gaan, zult U misschien geinteresseerd zijn in de gevolgen die Irans terugkeer tot werkzaamheid voor de concurrentie heeft: Iran met zijn buitengewoon rijke velden en de grote raffinaderij in Abadan, die tot de onteigening in 1951 de enige raffinaderij was, die deze hier enigszins ten Westen van ons overtrof. Hoewel wij als concurrenten zeker niet de oliestroom, die nu weer uit Iran komt, kunnen negeren, staat er toch aan de creditzijde het toenemende verbruik van petroleumproducten; het wereldverbruik wordt, althans in de komende jaren, geschat met ongeveer vijf procent omhoog te gaan.

Zoals U ongetwijfeld weet, heeft de Iraanse regering verleden jaar een verdrag gesloten met een z.g. „Consortium", een groep van acht oliemaatschappijen, om de velden en de raffinaderij te exploiteren. In die groep zitten Nederlandse, Britse, Franse en Amerikaanse bedrijven, waaronder ook onze eigen moedermaatschappij.

Deze groep heeft aan de Iraanse regering gegarandeerd, dat de totale hoeveelheid olie, die uit het land uitgevoerd wordt, aan de raffinaderij wordt afgeleverd, en geleverd wordt aan een maatschappij, waarvan de regering het eigendom heeft, niet onder de 300.000 vaten per dag zal komen gedurende het eerste jaar, niet onder de 490.000 vaten in het tweede jaar en niet onder de 600.000 vaten in het derde jaar. Daarna zal de hoeveelheid door de eigenlijke vraag- en aanbodcurve voor olie uit het Midden Oosten worden bepaald. De groep heeft er verder in toegestemd om naar raffinageproductie van 130.000 vaten per dag voor het eerste jaar te streven, 205.000 voor het tweede en 260.000 vaten voor het derde jaar.

Dit zijn dan een paar van de ontnuchterende moeilijkheden, waar we heden ten dage mee geconfronteerd worden, die mogelijk enigszins in omvang zijn toegenomen sedert onze laatste ontmoeting. Ondanks al hun gewicht en ingewikkeldheid zien wij de Lago toch blijven voortgaan, misschien niet in zo een belangrijke rol in de gehele petroleumindustrie als in de afgelopen tien jaar, omdat die industrie zich uitbreidt, wat wij niet doen, maar toch altijd als een factor, waar rekening mee gehouden moet worden.

Het is in de wereld dezer dagen zo gesteld, dat men eigenlijk over niets met enige zekerheid voorspellingen kan doen, behalve dan dat de zon morgen weer op zal komen. Als wij dat in gedachten houden, kan ik wel zeggen, dat zolang wij op gelijke voet kunnen blijven doorgaan, wij goede hoop hebben om deze werkzaamheden op het gemiddelde peil van vandaag te houden, op zijn minst tot en met 1960.

Onze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk .... maar zij zullen alle krachten van onze moedermaatschappij, alle bekwaamheid en toewijding van onze Lago-leiding en van onze Lago-werknemers vereisen om tot een bevredigende oplossing te komen. Aldus Mr. Mingus op de tweede Persdag van LAGO.

Doel van de Pers Dag bij Lago: band tussen bedrijf en publiek nauwer aan te halen

Hartelijke ontvangst en perfecte organisatie maakten de Press Day tot een vruchtbare en onvergetelijke dag

ORANJESTAD: - Het doel van de Press Day die de Lago gisteren organiseerde was niet de Antilliaanse pers nu eens een prettige en luie dag te bezorgen, maar om het publiek, dat doorgaans weinig van de Lago afweet, door middel van de pers op de hoogte te stellen van wat de Lago presteert en in de toekomst van plan is.

Toen gisteren de persvertegenwoordigers uit Curacao met het speciaal voor deze gelegenheid door de Lago gecharterde vliegtuig op Dakota aankwamen, stonden daar reeds enige heren van het Public Relations Department op hen te wachten om hen te verwelkomen en vervolgens per auto in snelle vaart naar de raffinaderij te vervoeren. In het Reception Centre aangekomen waren daar reeds de leden van de Arubaanse pers en radio aanwezig.

De heer B. Teagle, hoofd van het Public Relations Department, dat het programma van de gehele dag verzorgde, heette daar alle gasten hartelijk welkom en deed vervolgens uit de doeken, wat de Lago wel met de organisatie van deze bijzondere dag beoogde, n.l. om de mensen, die over het algemeen weinig in de gelegenheid komen het Lago bedrijf op de een of andere wijze te leren kennen, nu met de ogen van de pers het bedrijf te laten zien; door de publicaties van de pers het bedrijf te leren kennen, begrijpen en waarderen. De heer Teagle haalde in dit verband de woorden van de bekende Amerikaanse filosoof Rogers aan, die eens gezegd heeft „I never knew a man I did not like". Deze gedachte houdt in, dat men iemand pas kan waarderen zodra men hem heeft leren kennen. Overgebracht op het thema van de Press Day betekent dit, dat, zoals reeds gezegd, het publiek op de een of andere wijze Lago eerst moet leren kennen om dit bedrijf op waarde te kunnen schatten.

Na deze inleiding stond een bezoek aan het Medisch Centrum, enkele bureaux en de haven op het programma.

In het Medisch Centrum, dat op 22 November 1954 geopend werd, werden wij rondgeleid door dokter R. F. Russel Brace, die ons door de verschillende afdelingen heengidste. In dit centrum krijgt iedere arbeider van de Lago medische hulp in de meest uitgebreide zin des woords. De nieuwste instrumenten staan de 8 doktoren, 16 verpleegsters en broeder ter beschikking om de patienten zo vlug en efficient mogelijk van hun kwalen af te helpen. Een grappig intermezzo was het, dat de daar dienstdoende verpleegster, toen de heer G. J. Schouten, hoofdredacteur en uitgever van de „Chuchubi" en het weekblad „The News", toevallig voor de Röntgencamera stond, van deze gelegenheid gebruik maakte om een foto van hem te maken. Het feit, dat er meer mannen dan vrouwen bij de Lago werkzaam zijn konden wij ook in dit centrum constateren, daar de afdeling voor behandeling van het zwakke geslacht aanmerkelijk kleiner was dan die voor de behandeling van mannen. Dokter Brace schatte, dat er jaarlijs 90 à 100.000 personen het Medisch Centrum bezoeken.

Het volgende bezoek gold het Marine Office, waar de heren J. E. Stoveken, hoofd van deze afdeling en de heer M. Brennen, coördinateur van de aanvoeren ruwe olie en andere lading, uitlegden hoe dit bureau precies werkt. Met groot geduld gaven zij de nieuwsgierige persmen en uitleg van de ingewikkelde schema's, die de muren bedekten en waarop voortdurend met krijt wijziginen werden aangebracht, waarvan de strekking ons leken veelal ontging.

Ook werd daar een demonstratie gegeven van de directe radioverbinding, die men heeft met het coördinatiebureau van Amuay, een van de oliehavens in het Lake Maracaibo, waar vandaan zeer vele tankers naar San Nicolas koers zetten.

Na de bezichtiging van het Marine Office ging het gehele gezelschap aan hoord van de nieuwe sleephoot „Esso Oranjestad", waarop een tocht door de haven werd gemaakt. Eenmaal door de haven varend konden wij ons pas een beeld vormen van de enorme laad- en loscapaciteit, die de haven heeft door middel van zijn geweldige aantal pieren en pijpleidingen. Als slot van de rondvaart gaf de sleepboot een demonstratie met zijn brandblusinstallatie: met drie krachtige waterkanonnen werden duizenden liters water hoog de lucht ingespoten.

Persmensen konden vrijuit vragen stellen

Na de tocht op de „Esso Oranjestad", waarop de heer D. J. Garoen explicatie gaf van alles wat er rondom te zien was en waarvan kapitein R. Constable met vaste hand het roer hanteerde, werd het gehele gezelschap per bus naar het hoofdkantoor gebracht waarna het gebruik van een kop koffie in de vergaderzaal onder het motto „The press wants to know.." een forum werd gehouden, dat samengesteld was uit hoofden van de verschillende afdelingen van de Lago. Aan dit forum konden vrijuit vragen betreffende de Lago gesteld worden, welke allen openhartig beantwoord werden.

Cocktails in feeërieke omgeving

Inmiddels was het donker geworden, zodat de tocht naar het Guest House aanvaard werd. Nadat de dames en heren-gasten zich hier wat verfrist hadden vonden zij op een terras, dat omgeven was door verlichte bloeiende heesters en dat uitzicht gaf over de vlakke zee, kelners op hen wachten, die hen enkele koele dranken aanboden.

In deze atmosfeer werden gasten en gastheren gemakkelijk vrienden. Lange en interessante gesprekken werden daar gehouden, waarbij vele vraagstukken waar de kranten en radiomensen nog mee rondliepen opgelost werden.

Diner voortreffelijk

Sluitstuk van deze dag vol nieuwe belevenissen en goede verstandhouding was een diner, dat eveneens in het Guest House gehouden werd. Vanzelfsprekend was ook dit tot in de puntjes verzorgd.

Ook hier deed zich weer een leuk moment voor, toen een agent binnenkwam en de heer Schlageter een gesloten couvert overhandigde. Bij openmaken bleek de enveloppe de 's middags gemaakte X-Ray van de heer Schouten te bevatten, die onder groot gejoel voor een lichtbak werd gehangen, zodat alle aanwezigen goed konden zien hoe gezond deze persman wel is en hoeveel tangen en vulpotloden hij wel in zijn borstzakken draagt.

Velen hielden speech

Vanzelfsprekend was het diner ook de uitgelezen gelegenheid om te speechen, van welke gelegenheid velen een dankbaar gebruik maakten.

De eerste spreker was de heer J. J. Horigan, president van het Lagobedrijf. Ook hij legde er de nadruk op hoe belangrijk het wel is, dat het publiek zich een juiste beeld vormt van de Lago. Om dit te bereiken is 'n betrouwenswaardige berichtgeving noodzakelijk en dáárom heeft de Lago de Press Day ingesteld, om de persmensen van de juiste gegevens te voorzien.

Nadat vervolgens de heer B. Teagle het woord gevoerd had and zijn tevredenheid erover geuit had, dat de pers nu het bedrijf en zijn leiders beter had leren kennen, kreeg de heer O. S. Mingus, Lago's Vice-President het woord.

Zijn belangrijke toespraak is elders op deze pagina in zijn geheel afgedrukt.

De menselijke factor

De hierop volgende spreker was de directeur van de Beurs- en Nieuwsberichten, de heer L. W. de Wit, die bijzondere aandacht schonk aan de „menselijke factor" in een bedrijf als de Lago. Lang geleden, begon de heer De Wit, heb ik de film „Modern Times" gezien, waarin een seène voorkwam, dat een man, die in een fabriek werkte, door een machine gegrepen en vermorzeld werd. In deze film, die het probleem van de industriële revolutie behandelt, zag men op het doek alleen maar mensen met zielige, bezorgde gezichten.

De arbeider had toen geen plezier in zijn werk. Op deze revolutie is echter nog een revolutie gevolgd, een sociale revolutie. Doordat tegenwoordig de werkgever meer dan een zakelijke belangstelling heeft voor zijn arbeiders is het werken voor deze mensen plezierig geworden: er wordt voor hen gezorgd, zij worden niet slechts gezien als werkman, maar ook als mens. De zorgeloze gezichten van de werklieden in het bedrijf, was iets wat de heer De Wit gisterenmiddag met plezier geconstateerd had. Hij dankte ten slotte de organisatoren van de Press Day wel zeer voor de magnifieke dag, die zij de Antilliaanse pers bezorgd hadden.

Nadat ook de heer M. Heerings van La Prensa, zijn dank had uitgesproken, was het de beurt aan de heer G. J. Schouten om enkele woorden te zeggen.

Hij zeide te spreken niet van papier maar uit het hart. Hij dankte de vertegenwoordigers van de Curacaose pers voor hun komst en was blij, dat zij nu eens in staat waren geweest met het bedrijf van de Lago, de levensader van Aruba kennis te maken. Hij stelde voor dat ook eens op Curacao een dergelijke Press Day georganiseerd zou worden. Na nog enkele kwinkslagen ten beste te hebben gegeven, kwam als voor-laatste der sprekers de heer G. J. Staartjes aan het woord, die zijn dank uitsprak voor het feit, dat de Lago de pers een grote verantwoordelijkheid toevertrouwde. Ook dankte hij het Public Relations Department in het bijzonder voor de voortdurende bereidheid om altijd en op welk ogenblik van de dag dan ook voor alle persmensen, die iets over de Lago willen weten, klaar te staan. Hij liet er hij de heer Teagle geen twijfel over bestaan, dat de pers dit altijd zeer op prijs heeft gesteld.

Laatste in de rij der sprekers was de heer E. A. Bailey, van The Local.

Souvenirs als afscheid

Hierna was het ogenblik van afscheid nemen alweer aangebroken, maar alvorens naar huis te gaan ontvingen alle gasten nog enkele prachtige souveniers, die zeer op prijs werden gesteld.

En daarmee was de tweede Press Day, die voortreffelijk georganiseerd was, en waarvan de pers zeer veel opgestoken heeft, afgelopen. Voor de gasten uit Curacao stond het vliegtuig alweer klaar.

ONDERZEEBOOT „ZEELAND" OVERGEDRAGEN

VLISSINGEN: - Gisteren is de bij de Konniklijke Maatschappij de Schelde gebouwde onderzeebootjager „Zeeland", aan de Koninklijke Marine overgedragen. De plechtigheid werd opgeluisterd met het marinierskapel. Het werd onder meer bijgewoond door commandant van de zeemacht, vice-admiraal F. T. Burghard, de vlagofficier materieel van de Koninklijke Marine, commandant H. A. L. Propper en vele andere autoriteiten.

De directeur van de Schelde, J. W. Hupkes, deelde mee dat voor de Koninklijke Marine twee schepen met de naam „Zeeland" ghouwd zijn. Het eerste was pantserschip dat in 1898 afgeleverd werd en twee millioen gulden (Ned. crt.) kostte. Het huidige „Zeeland kost twaalf maal zoveel. De heer Propper uitte zijn waardering voor de wijze waarop het schip gebouwd is. Vervolgens werd de vlag gehesen en het Wilhelmus gespeeld. Een gedenkplaat waarin gegrift staan de namen van Zeeuwse vlagofficieren en van de „Zeeland", werd aangeboden door de directie van De Schelde.

„CARE"-HULPPROGRAMMA BE-EINDIGD

NEW YORK: - Het Amerikaanse hulpbureau „Care" heeft dezer dagen bekendgemaakt, dat het de verschepingen van goederen naar acht Europese landen beëindigt, omdat deze landen thans op eigen voeten kunnen staan.

Het hoofd van het bureau, Paul Comly French verklaarde, dat 85 procent van de huidige zendingen naar die landen bestaan uit „luxe-pakketten" in plaats van uit werkelijke hulpgoederen.

De acht landen zijn: Groot-Brittannië, Frankrijk, België, Oostenrijk, Noorwegen, Nederland, Luxemburg, en West-Duitsland met uitzondering van West-Berlijn.

Straks zullen de grootste tankers ter wereld de haven van San Nicolas kunnen binnenvaren

Een rusteloze keten van baggeremmers diept de haven tot 12 meter uit

Dertig jaar geleden werd er een verschepingsstation voor olieproducten geopend in een kalme, beschutte, blauwe lagune even buiten het dorp Sint Nicolaas. Men groef een diepere vaargeul naar de zee en hield zich met twee kleine tankbootjes druk bezig met het transport van ruwe olie uit het meer van Maracaibo naar Aruba om die vandaar verder te vervoeren. Het haventje, dat na 1909 uitgestorven was, toen er een einde aan de fosfaatverschepingen kwam, was weer levend geworden en voorbestemd om tot iets groots uit te groeien.

Dezelfde haven, die aan zeevaarders van de gehele wereld bekend staat als de Haven van St. Nicolaas, heeft thans zijn plaats als één van 's werelds grootste havens ingenomen, zowel wat het aantal schepen als de hoeveelheid verscheepte lading betreft. Gedurende 1954 hebben in het totaal 3762 schepen de Haven van St. Nicolaas aangedaan. Zij voerden de vlaggen van 29 verschillende landen met inbegrip van die van Zwitserland. Aan het eind van de afgelopen maand was één van de schepen, die de Haven van St. Nicolaas bezochten, met de vlag van nationalistisch China. De schepen, die verleden jaar de haven in- en uitvoeren, vertegenwoordigden een bruto laadruimte van meer dan dertig millioen ton. Zij verscheepten 307.762.128 vaten ruwe olie en afgewerkte producten.

De haven van de Lago is een knooppunt in de werkzaamheden van de raffinaderij. De grondstoffen en de eindproducten van Lago's bedrijf moeten door de Haven van St. Nicolaas gaan — daar is geen ontkomen aan. De zee is de enige vervoersmogelijkheid voor de Lago. De haven begon in 1925 als doorvoerstation voor ruwe olie naar de verschillende raffinagecentra van de wereld. Twee jaar later begon men met de constructie van de raffinaderij.

De Haven van St. Nicolaas is met de raffinaderij meegegaan. De Haven groeide gelijk op met de raffinaderij. Van een klein haventje met één enkele pier en één ingang is zij tot een reus onder de grote havens van de wereld uitgegroeid met 19 ligplaatsen en twee ingangen. In 1937 werd de Westelijke ingang naar de zee voltooid.

Om de inrichting van de haven in overeenstemming te houden niet alleen met de geldende eisen van het vervoerswezen, maar ook met de ontwikkeling van de raffinaderij, wordt deze op het ogenblik uitgebaggerd om het voor de grootste tankers ter wereld mogelijk te maken de Haven van St. Nicolaas binnen te komen. Op 12 November 1954 begon een baggermachine van de Koninklijke Nederlandse Havenwerken de bodem van de haven af te schrapen, waardoor de diepte tot 12 meter opgevoerd zal worden. Met deze diepte zal de haven van de Lago toegankelijk worden voor schepen met een diepgang van meer dan 11-¾ meter, van de grootte van de „Tina Onassis" met een inhoud van 375.000 vaten.

Er wordt druk gebaggerd

De baggermachine „Curacao" is dag in dag uit bezig de koralen bodem van de haven af te krabben. Dit vaartuig van 800 ton ligt aan bak- en stuurboord verankerd op plaatsen, die door metingen op de kust worden bepaald.

Vóór aan de baggermachine zit de hoofdkabel. Deze kabels beheersen de beweging van de machine. Anders dan wel gedacht wordt, graaft een baggermachine niet voortdurend op één plaats. Zij zwaait van de ene kant naar de andere en gaat telkens met een snelheid van ongeveer driekwart tot één meter vooruit. De kabels van de baggermachine zijn aan geweldige windassen vastgemaakt. Als de stuurboordas het anker ophaalt, wordt de kabel aan bakboord ontspannen, waardoor de baggermachine naar rechts draait. Daarna gebeurt het tegenovergestelde, zodat de bodem van de oceaan volgens een gelijkmatig schema afgeschrapt wordt. Terwijl het van doorslaggevend belang is, hoe de baggermachine zich boven water beweegt, is toch hetgeen er onder water gebeurt wat de zorg van Superintendent Jan Hofman en zijn vijftig mannen uitmaakt. Het werk wordt uitgevoerd met behulp van reusachtige emmers — 44 in het totaal —, die aan een riem vastgemaakt telkens weer opnieuw naar de bodem van de haven gezonden worden. Elke emmer weegt ongeveer een ton en kan bijna een kubieke meter bagger bevatten. Zij zijn van staal gemaakt met randen van mangaanijzer, die bestand zijn tegen het voortdurende schrapen op de koraalrotsen. Het schrapen en graven wordt aan de voorkant uitgevoerd om niet tegen de voorwaartse beweging van de baggermachine in te gaan.

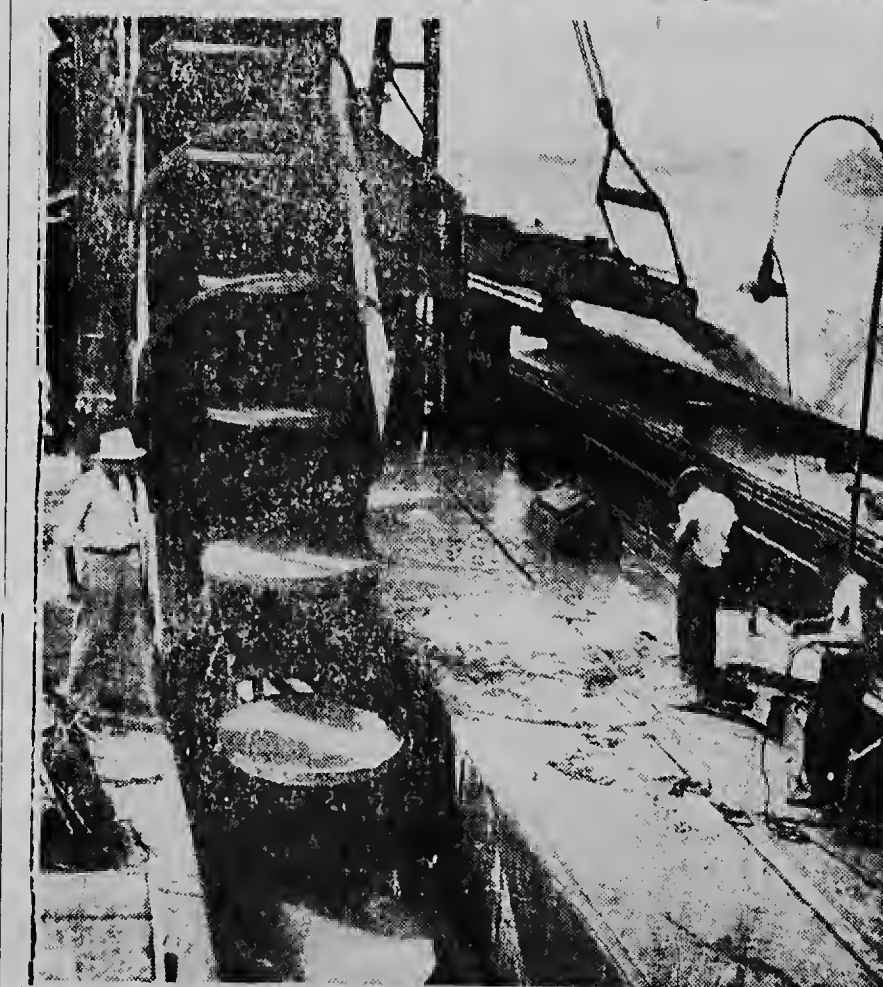
De riem met de emmers gaat door een opening van ongeveer 2 meter, die de volle 8-½ meter breedte van de baggermachine van boeg tot midscheeps doorsnijdt — de helft van de 45 meter lange „Curacao". Het voorste gedeelte van de baggermachine lijkt op het bovenste deel van een H. Hoe diep de emmers gaan bij hun graven, wordt weer geregeld met behulp van enige met stoom aangedreven windassen en kabels, die aan weerszijden van de geweldige ladder vastzitten. Tijdens het heen- en weergaan en het voortbewegen van de baggermachine varieert de ladder nooit, zodat het nauwkeurig de diepte aangeeft, waarop er overal gebaggerd moet worden.

De emmers worden door een stoommachine van 350 PK opgetrokken in een 9 meter hoge koker. De machine, die zich onder het dek bevindt, brengt een drijfriem van 30 meter aan de gang, die van de machinekamer naar het grote wiel bovenaan de koker loopt. Naarmate de emmers hun graafwerk onder water hebben voltooid en opgetrokken worden, gaan zij naar de top van de koker, kieperen om en laten de bagger door de koker omlaag vallen. De „eindeloze ketting", waaraan zij vastzitten, brengt de emmer ondersteboven gekeerd terug naar de bodem van de zee. Zodra zij het laagste punt van de ketting bereiken, draaien de emmers met de open kant weer naar boven. Juist op het ogenblik, dat de emmers zich omkeren, scheppen zij grote happen uit de bodem van de oceaan.

Deze „eindeloze ketting" en de 44 emmers zijn de voornaamste middelen, die gebruikt worden om de voorgestelde 380.000 kubieke meter bagger te verplaatsen — voornamelijk bestaande uit losse stukken koraal en zand — waardoor de Haven van St. Nicolaas voor 's werelds grootste tankboten bevaarbaar gemaakt wordt.

De bagger wordt in pramen vervoerd. Een zijarm van de koker giet de bagger spattend in de open boot, die langs de baggermachine gemeerd is. De volgeladen praam, die 267 kubieke meter kan bevatten, wordt vervolgens naar een punt ongeveer anderhalve kilometer buiten de Westelijke ingang gesleept. Hier wordt de bodem onder de lading uitgetrokken, waardoor die op een diepte van honderden meters onder de wateroppervlakte komt te liggen.

Zodra het werk is voltooid, zullen de grootste tankboten, die er bestaan, volledig geladen de Haven van St. Nicolaas kunnen binnenvaren. Behalve de maar al te bekende tankboten, zullen natuurlijk vrachtschepen, oorlogsschepen, walvisvaarders, vissersschepen en treilers de Haven van St. Nicolaas blijven aandoen en de haven zal altijd een schuilplaats zijn voor de kleine zeilscheepjes die zich met moeite om de wereld heen worstelen.

Met deze enorme baggeremmers, die elk een ton wegen en een kubieke meter inhoud hebben wordt door de baggermolen „Curacao" de haven van San Nicolas uitgediept, zodat deze ook voor 's werelds grootste tankers toegankelijk wordt.

Naar aanleiding van de Press Day, die gisteren door de Lago Oil & Transport Co., Ltd. georganiseerd werd voor de gehele Antilliaanse pers, hebben wij ook enige gegevens gekregen over bepaalde nevenbedrijven en mechanische snufjes van deze fantastische onderneming, die wij weliswaar niet bezocht hebben, maar die toch zodanig interessant zijn, dat wij die onze lezers niet willen onthouden.

Het verslag van de excursies, die wij gisteren naar het Medisch Centrum, de Scheepvaart afdeling en haven gemaakt hebben alsmede het relaas van de ontvangst bij de Lago vindt U elders in dit blad.

Vroeger werd de zwavel, die benodigd is voor de fabricage van bepaalde zuren en andere bijproducten, uit het buitenland geïmporteerd. Nu wordt bij de Lago deze onmisbare grondstof uit de ruwe olie gewonnen, getuige deze huizenhoge berg poederzwavel.

Ook zwavel wordt tegenwoordig uit ruwe olie gewonnen

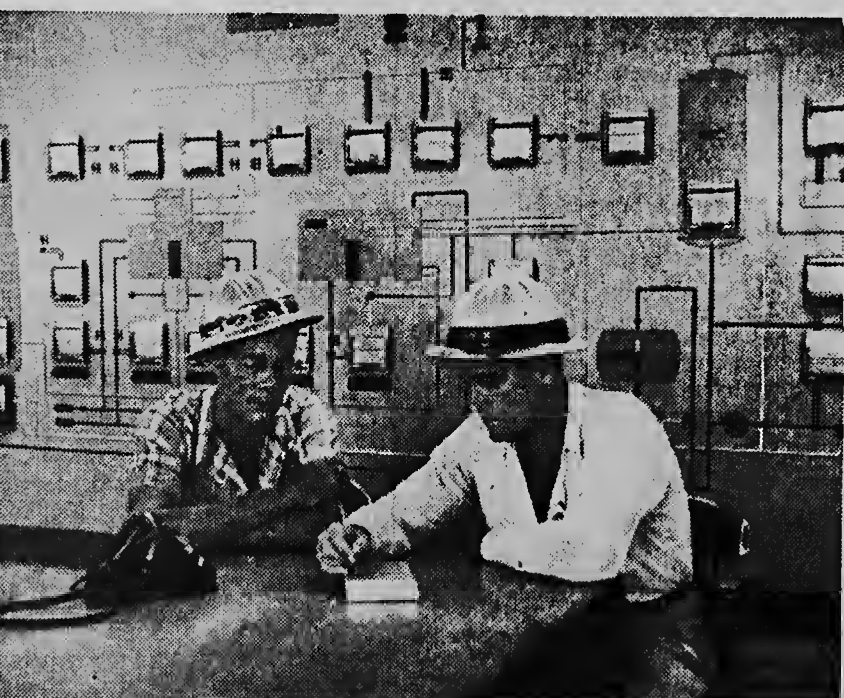
De poederachtige hoop, die U op het plaatje hierboven afgedrukt ziet, is zwavel. Het is een belangrijke stof in het raffinage-proces van de petroleum. Vroeger werd in Lago's behoeften voorzien door invoer uit de Verenigde Staten, waar ruwe zwavel uit ondergrondse lagen gedolven wordt. Sedert de tweede helft van 1954 wordt echter de zwavel, die de raffinaderij op Aruba nodig heeft, verkregen uit de ruwe olie, die uit Venezuela naar de Raffinaderij wordt aangevoerd.

De lichtkleurige hoop in het midden werd opgeworpen door de trommel op de stellage er boven, die de zwavel fijn maalt. Het merendeel van de gewonnen zwavel wordt in de Acid Plant gebruikt zoals het gloeiend heet in vloeibare vorm uit de zwavelafscheidingsinstallatie komt. Alleen de zwavel, die de hoeveelheid overschrijdt, die de Lago dagelijks nodig heeft, wordt afgekoeld en als korrels aan de reserve hoop toegevoegd. Men houdt het voorhanden om daarvan gedurende de onderhoudswerkzaamheden, wanneer de zwavelafscheidingsinstallatie stil ligt, te gebruiken.

Oorspronkelijk kwam de zwavel z.g. „gevangen" in de ruwe olie naar Aruba. Voordat de methodes om de zwavel af te scheiden na vele jaren van kostbare wetenschappelijke onderzoekingen verbeterd werden, was de zwavel in de ruwe olie een ongewenst bijproduct van het raffinageproces. Tegenwoordig wordt alle zwavel, die de Lago nodig heeft, plaatselijk vervaardigd, en de lucht in en rond de raffinaderij is zuiverder geworden.

Op de afbeelding kan men achter de stellage de schoorsteen zien, die de schadelijke dampen vermindert door de overblijvende gassen van de zwavelafscheiding hoog in de lucht weg te voeren.

Door een voortdurende controle wordt een maximaal productie vermogen bereikt

Op dit grafisch controlebord kunnen deskundigen op ieder willekeurig moment de druk, temperatuur en stromingssnelheid aflezen in een bepaalde installatie van het Lagobedrijf. Hulpmiddelen als deze helpen de efficiency tot een maximum opvoeren.

De eerste grafische controleborden van de Lago werden aan het eind van 1954 in gebruik genomen. Grafische controleborden luiden een nieuw tijdperk in voor het gebruik van instrumenten, die dienen om de werkzaamheden van de verschillende installaties in de olieraffinaderij te controleren.

Dit bord, dat zich in de controlekamer van de no. 9 Viscosity Breaker bevindt, geeft de werkzaamheden van de installatie grafisch weer — grotendeels zoals een kunstenaar het geheel zou schetsen. Nu dit soort controlebord gebruikt wordt, kan een ervaren operator door enigszins achteruit te gaan staan ten einde een goed overzicht over het gehele bord te verkrijgen, in een oogopslag de stand van zaken in de installatie waarnemen. Doordat hij dergelijke volledige gegevens in zo een korte tijd kan verkrijgen, kan de operator sneller en met grotere nauwgezetheid zijn beslissingen en maatregelen nemen.

Op het bord zijn moderne en vereenvoudigde instrumenten aangebracht, die gemakkelijker af te lezen en te onderhouden zijn dan de vroegere types. De instrumenten, die men hier op het bord ziet, verschillen nog in een ander belangrijk opzicht van het oudere type: er worden namelijk geen petroleum of petroleum-fracties van de installatie door de instrumenten van de controlekamer geleid. In plaats daarvan worden gegevens met betrekking tot de druk, temperatuur, en stromingssnelheid in de verschillende onderdelen van de installatie door middel van electronen naar het grafische controlebord overgebracht. Het gevolg is, dat een zindelijker en minder ingewikkelde methode van werken wordt verkregen, die tot een betere controle op de vervaardiging van de olieproducten leidt.

Op deze foto bespreekt Operator Henry Johnson uit Saba met Assistant-Operator George Strong uit Suriname enige problemen van de dag. Het controlebord, dat men hier ziet, is een van de twee borden, die onlangs bij de Lago zijn geinstalleerd.

HET ELECTRONISCHE BREIN STELT DE MENSELIJKE HERSENS IN DE SCHADUW

Kunt u 46.821.990 door 23.673.489 delen en in een oogwenk met het juiste antwoord te voorschijn komen? Of in een ommezien de wortel uit 51.423 trekken? U waarschijnlijk niet, maar wel een machine, die de Lago onlangs in huur gekregen heeft. De machine is de z.g. „electronische denker", een nieuwe uitvinding met enige opmerkelijk menselijke eigenschappen. Electronische denkers zijn eigenlijk zo levensgetrouw, dat zij legendarisch geworden zijn in grappen.

In de Saturday Review of Literature is een caricatuur verschenen, waarin twee geleerden met witte jassen voor een electronische denkmachine staan, lampjes gingen aan en uit, draden gloeiden en knetterden, terwijl de machine een berichtje spelde. „Er staat," las een van de geleerden, „dat hij weigert nog meer berekeningen te maken, totdat wij zijn metgezellin gebouwd hebben."

Een andere caricatuur laat ons zien een technicus, die een ijszak bovenop een machine legt. „Hij zegt, dat hij hoofdpijn heeft", legde de man uit.

De grapjes geven echter geen goed beeld van de werkelijke mogelijkheden van de machines, waaraan een deel van de geallieerde successen in de Tweede Wereldoorlog en de daarop volgende koude oorlog wordt toegeschreven.

Terwijl de „denkers" oorspronkelijk voor de strijdmachten gebouwd werden om in enige minuten wiskundige problemen op te lossen, waar men volgens de oude methoden dagen, weken zelfs jaren voor nodig had om te beantwoorden, heeft nu het bedrijfsleven beslag op hen gelegd.

Het bedrijfsleven, dat voor het eerst met electronische „denkers" in aanraking kwam tijdens de productie van wapenen voor de geallieerde oorlogsprestaties, zag in, dat de machines na de oorlog waardevolle bijdragen tot vergroting van doelmatige werkwijzen konden leveren.

De machines hebben hun waarde bewezen. Lago heeft in navolging van andere dochtermaatschappijen van Standard Oil Co. (N.J.) en van concurrenten er één gehuurd om de doelmatigheid van de werkzaamheden in de raffinaderij op te voeren.

De machine van de Lago, die een „Card Program Calculator" genoemd wordt en gewoonlijk aangeduid als „CPC", is in een kamer dichtbij de afdeling Berekeningen en Statistieken van de Administratie onderbracht. Hij bestaat uit vijf onderdelen, die zich ieder in een blauwgrijs metalen omhulsel bevinden.

Toverspel

Het electronische toverspel van de machine wordt voornamelijk in de eigenlijke rekenmachine uitgevoerd, een rechthoekig labyrint van draden en buizen, ongeveer 1,20 meter hoog. Door een glazen plaat ziet men ettelijke oranje lampjes aan en uit flitsen, wanneer de rekenmachine door zijn berekeningen heen vliegt.

Hij is met een ponsinstallatie verbonden, die de antwoorden van de machine op kaarten overbrengt door gaten erin te ponsen. De ponsinstallatie is weer aan de administratiemachine aangesloten, die het controlebord van het apparaat bevat en tevens de antwoorden op een papieren rol schrijft. Deze is aan twee zware „opbergkasten" geschakeld, wier voornaamste doel is om getallen te „onthouden". De werking van de „CPC" wordt door middel van een stapel kaarten geregeld. Door op een bepaalde wijze gaten in deze kaarten te ponsen, kunnen operateurs de machine vertellen, wat de opgave is, welke gegevens er beschikbaar zijn en welke wiskundige berekeningen hij moet maken om tot het antwoord te komen.

De gaten, die volgens een bepaalde code zijn opgesteld, brengen electrische contacten tot stand, waardoor electrische stromen, die de machine de verschillende stadia doen doorlopen, worden opgewekt.

Veelzijdig

„CPC" is verbazingwekkend veelzijdig Hij kan ook een getal, dat hij tevoren heeft onthouden, „vergeten". Hij kan een zeker getal uitkiezen. Als hij daarbij een fout maakt, kan hij die verbeteren. Hij kan door ervaring „leren". Hij kan bijna iedere wiskundige berekening uitvoeren. Juist omdat hij zo veelzijdig is, kan hij overal in de raffinaderij gebruikt worden.

Hij kan bijvoorbeeld de productie van de raffinaderij in het jaar 1960 helpen voorspellen. Hij kan van te voren zeggen, wat er met de Cat Plant zou gaan gebeuren, als de toevoer of de werkwijze gewijzigd zou worden. Hij kan de Technische Dienst helpen nieuwe methodes voor het oplossen van oude vraagstukken te vinden. „CPC" kan ook van dienst zijn buiten het eigenlijke raffinageproces. Zo heeft onlangs de heer Frank P. Cassens, Personnel Research Coordinator, de berekeningen voltooid gebaseerd op de uitslagen van een serie testen, die hij aan employe's had gegeven. Deze gigantische wiskundige opgave heeft hem langer dan acht maanden bezig gehouden. Hij heeft nu de uitslagen van een andere serie testen op een stel „CPC"-kaarten aangebracht, en men verwacht, dat de machine in ongeveer zeven dagen hem zijn antwoorden zal geven.

Niet alleen helpt de machine de employe's bij hun tegenwoordige werk, maar hij geeft hun ook gelegenheid problemen aan te vatten, waar zij vroeger geen tijd voor hadden. Kijk bijvoorbeeld eens naar de „Light Hydrocarbons" — afdeling van het Laboratorium No. 2.

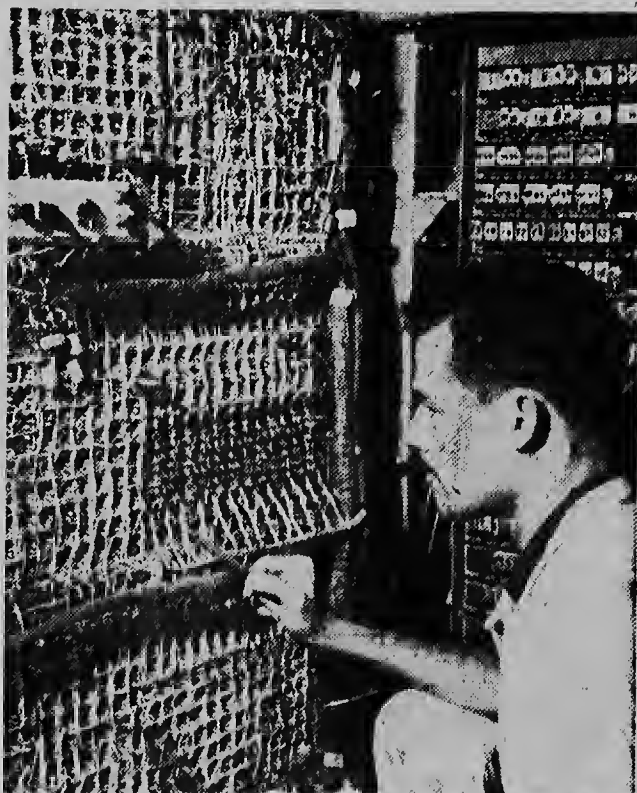
Betere antwoorden

Iedere dag analyseert deze afdeling de producten, die van de verschillende raffinage installaties komen. Het kan gebeuren, dat voor een analyse zeven vergelijkingen met zeven onbekenden opgelost moet worden, waar een ervaren scheikundige met behulp van een handrekenmachine 20 tot 24 uur voor nodig heeft om te voltooien. „CPC" doet nu het hele werk in 75 minuten. Toen de machine een stel vergelijkingen gegeven werd, waar een laboratorium-employé 20 uur mee bezig geweest was om op te lossen, deed hij het werk in 71 minuten en „kwam met een beter antwoord te voorschijn dan ik", zei de laboratorium assistent.

Door nu „CPC" het wiskundige werk te laten doen, zal de afdeling tijd hebben om extra producten te analyseren, waar zij vroeger geen tijd voor had.

De voornaamste beperking van „CPC" is, dat het vraagstuk eerst op papier uitgewerkt moet worden om de juiste volgorde van de stappen tot de oplossing ervan te bepalen. Daarom kan „CPC" eigenlijk alleen economisch gebruikt worden, wanneer het gaat om terugkerende problemen, waarvan sommige factoren vast zijn, terwijl andere veranderen.

„CPC" heeft nog een ander nadeel. Hoewel hij ontelbare vragen kan beantwoorden, kan hij er nooit zelf één stellen.

Wij denken soms, dat wij met onze menselijke hersens tot veel in staat zijn, maar dit samenstel van draden en zekeringen vormt het z.g. electronisch brein, dat nog zuiverder werkt dan het menselijk verstand. Het kan niet alleen beter en vlugger rekenen dan wij, maar ook vlugger vergeten en veel langer onthouden.

BS. 15.000 RECIBE HOY EL BAILARIN ROMEO AGUILAR

Caracas, febrero 28.—

Ayer a las seis y treinta minutos de la mañana, setecientas treinta horas despues de la fecha de inauguracion, finalizo el campeonato de resistencia en el baile, que se llevo a cabo en la sala del Teatro Montecarlo, de esta ciudad.

Resulto triunfador el mexicano Romeo Aguilar, quien esta tarde recibira un premio de quince mil bolivares por haberse titulado campeon suramericano. Los otros dos premios de importancia que alcanzaron a siete mil quientos bolivares cada uno seran entre los venezolanos Jesus Borges y Amados Vegas, quienes estuvieron bailando setecientas veinticinco horas.

Por lo que respecta a los bailarines que no clasificaron aun cuando bailaron durante largo tiempo, un vocero autorizado informo que la empresa ha previsto repartir bonificaciones de doscientos y trescientos bolivares. A ellas se han hecho acreedores Luis Serrano, Laura Sierra, Armando Jose Anzola y Rafael Aponte; los dos primeros bailaron 596 y 498 horas respectivamente.

En cuanto a la suma recaudada durante el espectaculo, el mismo vocero informo que aun no se habia hecho el balance final, pero de acuerdo con calculos preliminares se podia adelantar que los ingresos ascienden a un poco mas de ciento doce mil bolivares.

—Deducidos el pago de impuesto y otros gastos— concluyó nuestro informante— repartiremos un 30% entre los que llegaron al final.

AINDA NO TIN MEDIO DI PROTEHA CIUDADNAN GRANDI CONTRA BOM HIDROGENO

LONDON: — Churchill a bisa ayera durante abrimentu di e debate riba defensa den Parlamento na Inglatera a cuminsa cu trahamentu di bom di hidrogeno. El a bisa qu apesar di qu Rusia quizas lo por tin un stock mas grandi di atoombom, Inglaterra quizas lo a logra mas tantu riba financia fundamental cu su descubrimentunan riba tereno di energia atomico. El a bisa ademas, qu nan no a hanja ningun manera di garantiza un nacion completamente contra e resultado enormemente destructivo di solamente un cantidad chiquitu di bom di hidrogeno den ciudadnan grandi.

CUARTEL GENERAL SURKOREANO NA PIONGIANG

SEOEL: — Durante un discurso ayera na ocasion di conmemoracion di e revolucion koreano contra Japon 3 šanja pasa, e president surkoreano, Rhee, a bisa ainda, qu mas omenos na maart di otro anja e ta pensa di establece un cuartel general di chercito na Pjongjang. El a bisa: „Mi no ta interesa d'e conquista di territorio extranhero. Mi ta interesa solamente den hanjamentu back di nos territorionan perdi.

REACCION INGLES RIBA NOTA RUSO

LONDON: — E reaccion di ministerio di relacionnan eenterior ingles riba e nota di Rusia antayera, tabata, qu tur e puntonan, qu nan ta menciona den e nota ei, a ser contesta caba pa gobierno ingles. Mientras qu na Moscou ta normal, qu den un cambio di nota, nan ta publica e dos notanan banda di otro, nan no a haci esei d ene caso aqui, di manera qu e lectornan di corant ruso no a hanja e ocasion di tuma nota di e observacionnan ingles. E nota ingles di 26 di januari tabata mas cla qu ta pusibel, asina un portavos oficial di gobierno ingles a declara.

DR. GOSLINGA NO TA BINI ANTIYANAN MAS

Manera ta conoci, dr. Goslinga, inspectordi Onderwijs, a bai Ulanda cu 'Ziekteverlof', pero despues di e verlof di 6 luna aqui, el a hanja e conseho di Conseho di Sanidad, pa tumá tres luna di 'ziekteverlof' mas, pa motibunan di su salu. Pero ora qu e 3 lunan aqui a pasa, Conseho di Sanidad a hanjé „ongeschikt" pa biba na Tropen. Asina ta, qu dr. Gos-

NO LO REVISA E PROCES CONTRA COMUNISTANAN MERICANO

WASHINGTON: — Corte supremo mericano a rechasa un biaha mas un peticion di diestres lider comunista, pa revisa un proces. E abogadonan di e sentenciadonan a argumenta den nan peticion, qu Harvey Matusow, , riba declaracionnan di quen principalmente nan a sentencia e diestresh hombernan, a admiti entre tantu, qu el a haci falsu testimonio. Segun e abogadonan, cu respecto na declaracion aqui lo tá necesario pa tene un proces nobo.

EXPLOSION ATOMICO DEN DESIERTO DI NEVADA

LAS VEGAS: — Net prome qu solo a sali nan a larga e explosion atomico, qu tabata prepara, tuma luga den disierto di Nevada. E desaroyo di luz tabaat asina terible, qu tabata parce dia cla. E colo tabata prome geel, despues el a bira oranje.

Tabata parce manera e nubia di stof a bai mas altu cu custumber. Di Los Angeles, 400 kilometer leu, nan por a mira e explosion cla ainda. Despues di e explosion cincu periodista a hanja permiso di sigui eurso di e nubia den un avion di aviacion mericano.

CHISTE DI AWE

Pedro a yega cas yen di susto, el a abri un carta cu a bini pe y birando bleek, el a trata di sconde e carta. Su casa cu tabata wagk e, a bisé:

„Traidor! Mustrami e carta cu bo a sconde. Ta letternan di un muher!"

„Si", ela contesta, dunando e casa e carta: „ ta di bo modista."

PAGINA TRES

Dulles ta critica comportacion di Autoridadnan Frances na Saigon

Mientras qu ta haciendo esfuerso pa coopera, nan ta negociando cu comunistanan

SAIGON.: — Dulles a queha ayera cerca e autoridadnan frances na Saigon riba e falta di cooperacion cu e funccionarionan mericano den fortificacion di e gobiernu anticomunista survietnames di Ngo Dinh Diem, asina nan tabata bisa den circulonan di gobiernu na Saigon ayera. Dulles, quen a bai Manilla cu avion ayera ,a declara esaqui entre otro na e comisario general frances na Indochina, Ely.

Dulles a bisa, qu mientras tantu e Francesnan na Washington a tuma riba nan pa sostene e gobiernu di Diem, nan ta negociando actualmente via nan embajador especial na Hanoi, Sainteny, cu e gobierno comunista di Norte Vietnam. Pa motibu di presencia di e empresanan particular frances, Francia no ta pensa riba politica anti-comunista di e paisnan occidental, asina Dulles a bisa. Di e mesun fuente a bini noticia, qu general Ely a contesta, qu Francia no por laga su ciudadanonan na Norte Vietnam na nan destinu sin proteccion.

LA AYUDA DE EE.UU. A RUSIA DURANTE LA GUERRA MUNDIAL

Washington, febrero 28.— El importe total de la ayuda norteamericana a la URSS, durante la segunda guerra mundial, paso de once mil millones de dolares, —declaro el general Deanne, Embajador de los Estados Unidos en Moscu, desde 1943 a 1945, en una entrevista que publica „U.S. News and World Report".

Ademas 77 de los 2.000 barcos que transportaban material de guerra de los Estados Unidos a Rusia se perdieron.

Despues de afirmar que los dirigentes sovieticos no han dado muestras de reconocimiento hacia America por la ayuda durante la guerra, el general Deanne ha precisado que toda la jerarquia gubernamental, comenzando por Stalin, creyo que la ayuda norteamericana estaba inspirada por conveniencias politicas y no por amistad hacia la URSS.

INCIDENTE SERIO ATROBE ENTRE EGIPTO Y ISRAEL

LONDEN.: — Den un revista e oficina di prensa Reuter ta bisa tocante un encuentro entre trupanan di Israel y Egipto, qu e briggamentu a dura tres ora. Nan ta bisa den e revista aqui, qu tabata e encuentro mas furioso, desde firmamentu di armisticio na 1949.

Tur e dos partidanan ta acusa otro, di a cuminsa e ataque. Nan a haci uso di mitrallador y mortier. Campesinonan, qu tabata den cercania, a bisa, qu shelu tabata cora di e tiramentu. Segun nan ta bisa, tin 37 morto pa parti di Egypto y 30 herido. Di parti di Israel no tin ningun informacion. Observadornan di e comision di armisticio na Jeruzalem ta haciendo un investigacion.

linga lo no bolbe na Antiyanan mas.

E inspector di 64 anja, quen a drecha hopi durante su estadia na Ulanda, tin derechi riba 1 anja di ziekte verlof.

E „Reina di Curason" na New York pa Heart funds („Heart Sunday", dia 20 di Februari ta Susan Peters, Valley Stream, Long Island, N.Y. Susan Peters ta pertenece na New York Working Models association.

MARCIANO Y COCKELL POR EL TITULO EN MAYO

Nueva York, febrero 26. — Aunque ya se sabe que el campeonato del mundo de los pesos pesados entre Rocky Marciano y el aspirante ingles Don Cockell se celebrara en el „Kezar Stadium" de San Francisco, entre el 16 y el 20 de mayo, no se ha fijado una fecha exacta todavia, porque no se han concedido hasta el momento los derechos de television.

Jim Norris, Presidente del International Boxing Club, declaro que no sabia si el combate sera televisado sin restriccion o unicamente en las salas de espectaculos. Norris estima, que los ingresos sin contar los de television, deben elevarse a unos 500.000 dolares. Las entradas valdran de 5 a 40 dolares.

El promotor Jimmy Murray estima, por su parte, que los ingresos totales de este combate se elevaran a cerca del millon de dolares.

Se han suscitado ciertas discusiones sobre la clausula del contrato que preve una revancha, ya que el Comité Mundial de Boxeo ha decidido no reconocer como campeonato del mundo todo combate en cuyo contrato se hable de revanche.

Pero los circulos norteamericanos ponen de relieve que el Comite Mundial es sencillamente una organizacion nominal.

Interrogado el señor Tony Petronella, presidente de la NBA, declaro que no queria tomar ninguna decision al respecto.

Campeonato de baile

ALI KHAN SE HALLA EN RIO DE JANEIRO

Rio de Janeiro, febrero 28. — El Principe Ali Khan llego ayer a Rio de Janeiro, por la via aerea, procedente de Europa.

Ali Khan se propone permanecer unos 20 dias en la capital brasileña, y luego se trasladara a Uruguay, Argentina, Chile y Venezuela, para tratar principalmente cuestiones relativas a sus caballos de carrera.

Pa aviso y tur correspondencia pa Arubaanse Courant, dirigiho na: Awakalistraat 2, Oranjestad. Tel. 1116. Suscripcion Fl. 2.50 pa luna, pago adelante.

AGENDA

Diarazon 2 Maart:

CINE

De Veer Theater: 20.30 „East of Sumatra"

Rialto: 20.00 „The lone gun" 19.00 „Jalopy"

Cinelandia: 20.00 „The glass wall"

Principal: 20.00 „The French line"

Aurora: 19.30 „Blackhawk"

BOTICA DI TURNO

Warda di anochi for di 26 Februari te Maart

Oranjestad: **Botica Oduber**

San Nicolas: **Botica San Lucas**

PARTERA, ENFERMERA, etc.

Zuster M. v.d. Mark, tel. 1557, Rond di Oranjestad.

Amenasa nobo di guera, Moscou ta bisa.

Rusia ta protesta cerca Gobiernu Ingles

MOSCOU.: — Antayera nochi Rusia a bolbe manda un nota atrobe pa gobierno ingles tocante e cuestion di Alemania y e tratado anglo-ruso. Nan ta culpando Inglatera, qu e ta nenga di „duna su cooperacion na un reunion di Alemania," asina e oficina di prensa ruso oficial Tass ta bisa.

Amenasa nobo di guera. . . . .

Ademas nan ta culpando Inglaterra, qu hunt ueu e mericanonan y e Francesnan e ta cometiendo hechonan irresponsabel, cual ta motibu, qu Alemania ta queda parti den dos parti.

Tambe nan a condena e acuerdonan di Paris. Lantamentu di un chercito aleman nobo ta crea e peliger di un guera nobo. Rusia ta declara un biaha mas, qu ratificacion di e acuerdonan di Paris lo conduci na finalisacion di e acuerdonan entre Rusia y Inglaterra di 1942 y qu e responsabilidad pa esaqui ta interamente riba lomba di Inglaterra.

"AMOR DI UN VIUDA"

Traduci pa Tujuchi

No. 24

Tabata manera cu t'awor e pelicula di su crimennan tabata pasa dilanti di su bista, pero e no a larga su compañero comprende nada. I como nan a termina nan trabao, su atardi mes nan a sigui pa New York i jegando aya Otilio a drenta su cuarto i a skirbi siguiente carta:

„Muy Apreciable Sr. Director di Hospital Nacional. Pa medio di esaqui mi quier suplica bo un servicio cu pa mi ta di suma importancia. Nan a bisa mi cu na aña 1856... a muri na bo hospital un primo di mi jama Paulo Herment, nace na Francia i mecanico di profecion. Como mi no tin ningun documento oficial di su morto, mi ta duda ainda cu el a muri.

Lo b'a haci mi un gran fabor si bo por a ristra den bo archivonan mira cu en realidad e persona aqui a muri. I si t'asina, manda un copio dje certificado oficial di su morto pa mi. Ricibi tambe un postwissel di 100 frank pa molesternan cu bo por a tuma i si esaki no ta suficiente, larga mi sa i lo mi manda mas.

Otilio Soledad

Firma Herment-Montana

New York

Despues di un luna Otilio a ricibi e acto di defuncion di Paulo Herment, cu ta bisa cu e enfermo aqui a muri na e hospital riba dia 15 di Mei 1856.

Un risa sardonica a aparece riba cara dje obrero mecanico i el a bisa den su mes cu bubilo: „Si primo, mundo ta mulina. I awor ta mi lo largé draai na mi manera. Ayera tabata di bo, pero awe ta di mi".

Capitulo XIV

Nuebe aña despues Sra Clara a bin muri. I segun nos por recorda e tabata mama adoptiva di Toni, yiu di Sra Fortal. Cu motibo di esaqui e pastor ruman dje defunto a manda un carta urgencia na Paris i participé di morto. Na camina pa e pastor Elfrido a baci masha informacion pa Sra Fortal, pero sin ningun nada particular.

Tan pronto cu el a yega cerca e sacerdote i a dune su condolencia, esaqui a cohe su mano i a bisé.

„M'a larga jama bo pa un caso di masha urgencia. No directamente pa mi mes, pero pa Toni. Promé cu mi muri mi quier bisa bo lo siguiente: Bo sa cu mi ruman muhé a muri i larga tur su fortuna pa Toni, su yiu di crianza?"

„Si; esai mi sa", e pintor a responde.

„Pues como mi tambe ta hirando bieu i pronto quizas lo mi muri, lo mi quier nombra bo como vo gd di Toni, pasobra semper bo a munstra asina tanto cariño p'é."

„Mi ta acepta, pader. I mi ta primintí bo cu lo mi pereura p'é mescos cu mi por haci pa un rumen di mi".

„Precisamente asina m'a spera di bo. Mi ta bai entrega bo mi testament i tambe un carta p'é cual bo int di entregé manceé cu e cumpli 24 anja. Pa medio dje carta ái lo e tende e historia di su bida i di su mama. Si hustieia humana a condena un inocente ,anto ta un debcr como yiu di busca libertad di su mama, si e ta na bida ainda i lucha pa su rehabilitacion. Bo ta quere cu lo bo warda e secreto aqui te na e dia ai cu m'a bisa bo?"

„Mi ta primintí bo i mi ta hura bo."

Despues di e combersacion aqui e sacerdote a suplica e pintor di entrega Toni e cahai di carton, cu a queda warda pa e mucha como e ultimo recuerdo di su mama i e pintor a primintí e pader cu e mes atardi ai e cabai lo tabata den poder di Toni, quende tabata na colegio na estranheria ta haciendo su estudionan.

A transcurri 11 aña mas i e pintor a bin bira un dje artistanan di mas celebre i na fin dje anja ai el a bin ricibi un carta urgente p'e bini pastorie unbez cu Toni, pasobra e bon sacerdote tabata agonizando. Tres ora despues dje carta, nan dos a presenta na pastorie. Unbez y yiu di Dorothea Fortal a ser hiba cerca pastor, quende a duné su ultimo consehonan i Toni a recohe e ultimo suspiro dje sacerdote excelente cu a haci asina tanto bon obra durante su bida religioso.

xxx

Casi n'e mes momento aqui tambe Elena Montana, casa dje Paulo Herment falso a muri, largando un yiu muhé delicada atras di 8 aña. Como e golpe aqui tabata mucho duro pa tata dje mucha muhé, Sr. Jacobo Montana, esaqui no a dura mucho tempo despues di su yiu. I asina Gerardo a bin queda solitario cu su dolornan i ni su milliones por a plakta e dolor cu e tabata sinti pa perdida di e muhe, quende solamente e tabata stima pa egoismo. Sr. Jacobo a traha su testament na fabor di Gerardo i asina tur cos a queda di dje.

Tur e tempo aqui Otilio no a quita foi lado di su primo i como cada bez di nobo e tabata den debenan grandi pa motibo di wega, e tabatin mester di Gerardo cada bez pa placa, di moda cu e no por a munstré cu e tabata na altura di su secreto, pasobra Gerardo tabata trahé tur.

xxx

Mancra nos por recorda ainda Sr. Labordes a muri bai larga un yiu cera cu ruman Bertranda. Esaqui tabata pereura pa e mucha su educacion cu placa di diferente aseguro i e mucha no a queda cu nada mas sino solamente e terrenonan cu e ruina dje encendio di fabrica. Como recuerdo na su ruman defunto Sra Bertranda a larga e mucha bai studia pa ingeniero. I pa casualidad e mucha aqui abai studia n'e mes colegio camina Toni tambe tabata studia. Toni cu Luciano Labordes a bin bira dos amigo inseparable.

Sra Bertranda a bin muri tempo cu Luciano tabatin 20 aña, pero promé cu e muri el a sinta conta e hoben tur e historia di su tata defunto i el a hisé acerca tambe cu e no ta quere cu ta Sra Fortal tabata e culpabel, pero Gerardo Santagu i cu nan ta bisa cu su cadaver ta dera bao dje ruinanan, ro cu nunca nan a proba esaqui.

Ora cu e hoben aqui a caba di tende e secreto di bida i e destino di su porvenir, el a dicidi anto di lucha p'é bai dilanti den bida, pasobra e no ta batin mama ni tata i e mester a lucha awor p'e bai dilanti i para riba su mes pia.

xxx

Manera nos por recorda Sra Fortal a bin perde su memoria pa motibo di tanto pena i nan a mande monteerristo. Manera pa un milagro poco poco el a bin hanja su memoria bek. Sinembargo ora cu esaqui a sosede, pa e muhé su mas grandi desengaño, nan a bolbe hibé prison, como e tabatin castigo perpetua. Jegando aja el a suplica e director di prison pa manda tuma informacion di su yiunan, pero nan a bisé eu su yiunan ta desconoci n'e pais ai.

„Mi dos yiunan tambe a perde awor", e muhé a bisa jorando. Hamas lo mi bolbe mira nan. Pero nol Mi tin fe..... mi mester mira nan un dia."

A transcurri añanan i como eu e muhé aqui a comporte de lo mas mehor den prison, nan a duné trabao di enfermera den hospital di prison.

Esaqui tabata un distincion enorme, pasobra enfermeranan por a papia, combersa i tabata goza di un liberdad relativa. Fuera di esai nan tabata hana un sueldo chiquito mensualmente.

Cu masha alegria Dorothea a acepta e puesto noho aqui eu asina tanto e a desea.

Un aña despues el a ser nombra enfermera principal i e tabata dirigi enter e hospital bao di vigilancia di un hermana di caridad.

Sabiendo eu tur dia Soeurnan mester a bai reza den kapel, Dorothea a traha su plan di hui foi e luga aqui bisti na Soeur.

I e ocasion aqui no a larga spera mucho riba dje, pasobra riba un dia cu Soeur no por a bai kapel na su ora di costumbre, Dorothea a probecha dje ocasion aqui i sin eu ningun hende sa, el a bisti habito religioso i a hinka tur e placanan eu el a gana den su saco i eu brio el a bai na porta dilanti i e portero a abri porta juma e Soeur bon dia i Dorothea a cerra e porta su tras.

Dorothea Fortal tabata na libertad!

xxx

Nos tabata Sra Fortal unbanda pa nos bam mira quico ta di Gerardo. Esaqui a hereda tur propiedad di su socio i suegro. I e mes tabata multimillonario. N'e momento aqui e tabatin su 50 anja i su yiu muhé cu tabata preto di su wowo tabata 18 aña. E tabatin color palido, foi cual nos por a dedusi cu e mucha aqui a erf e terrible enfermedad di su mama, cu a muri di malo di pecho. Sinembargo e mucha muhé aqui tabata un belleza.

E mucha aqui tabata masha mal eria i tabatin masha influencia riba su tata, pasobra e tabata cumpli unbez cu tur su deseonan i capricho. I un dia cu Gerardo cu Otilio tabata combersando tocante nan negoshi, Martina a interrumpi nan diciendo:

„Papa, com grandi ta bo fortuna?"

E dos primonan a cambia di mirada den cu otro sorprendi pa e pregunta. I atrobe despues di un rato Martina a haci e mes pregunta:

„Paquieo bo n' ta contesta mi? Toch bo n' tin secreto pa tio Otilio. Pues su presencia aqui no ta un obstaculo. Contesta mi e pregunta cu despues lo asombra bo mas tanto".

„Actualmente lo mi tin alrededor di 10 million dollar".

„I cuanto bo fabrica ta bal?".

„Alomenos un million dollar".

„Wel, mi ta desea pa bo bende e fabrica."

E dos primonan a draai ta mira otro asombra.

„Bo quier pa mi hende mi fabrica?"

„Manera bo ta tende".

„Pero....!"

„Pero nada. M'a tende eu ya bo ta basta rico. Haci manera mi ta bisa bo, pasobra mi tin un proyecto cu no ta admiti dilacion".

(E ta sigui)

Hachelijk uurtje voor Gromyko boven Londens vliegveld

RUSSISCHE PILOOT VERSTOND GEEN ENGELS

Het Russisch toestel, dat de onderminister van Buitenlandze Zaken Andrei Gromyko voor de ontwapeningsconferentie naar Engeland bracht, heeft een uur lang boven het vliegveld van Londen moeten cirkelen. In die tijd mislukten drie landingspogingen, omdat de piloot de Engelse instructies niet kon begrijpen toen hij op radar werd „binnengepraat".

Even voor 5 uur lukte de vierde poging, dank zij een functionaris van de Russische ambassade, die in de verkeerstoren als tolk was gaan optreden.

Een zeer bleke Gromyko stapte toen even voor vijf uur uit het toestel. „Het was niets" zei hij, maar het klonk niet erg overtuigend. Gromyko vertegenwoordigt zijn land hij de vijflanden-conferentie over de ontwapening, die in Londen gehouden wordt.

Zes andere vliegtuigen konden niet op het besneeuwde vliegveld landen zo lang de Rus aan het manoeuvreren was. Het was erg mistig en het wolkendek hing op ongeveer 60 meter. Gromyko die afgehaald werd door Malik, de Russische gezant in Londen, en de bovengenoemde functionaris, stapte na aankomst in een zwarte Zim-limousine met rode standaard, aldus U.P.

SIR IVONE KIRKPATRICK BESCHULDIGD DOOR RUSLAND

LONEN. — Radio-Moskou heeft dezer dagen Sir Ivone Kirkpatrick, permanent hoofd van het Britse ministerie van buitenlandse zaken, ervan beschuldigd bevel te hebben gegeven in Duitsland het gerucht te verspreiden, dat Rusland zelfs na ondertekening van de Parijse accoorden bereid zou zijn te spreken over hereniging van Duitsland.

In een rondschrijven van Sir Ivone, die Britse hoge commissaris in West-Duitsland is geweest, wordt openlijk toegegeven, dat de geruchten bedoeld zijn om aarzelende leden van de West-duitse bondsdag over te halen voor ratificatie van de accoorden te stemmen, aldus Radio-Moskou.

De geruchten zouden ook in Frankrijk en Engeland verspreid moeten worden, aldus dit bericht

GRATIEVERLENINGEN IN HONGARIJE

BELGRADO. — Een groot aantal personen, die in Hongarije waren veroordeld wegens het onderhouden van betrekkingen met Zuid-Slavië, heeft gratie gekregen, aldus meldt het niet-officiële Zuid-Slavische persbureau „Joegopress".

PERZISCH-RUSSISCHE OVEREENKOMST GOEDGEKEURD

TEHERAN. — De Perzische Kamer heeft met 88 tegen 4 stemmen bij een onthouding zijn goedkeuring gehecht aan de Perzisch-Russische overeenkomst, waarbij grensgeschillen en economische kwesties worden geregeld.

PATER CARLOS SCHEP OVERLEDEN

MAASTRICHT. — Bij het minderbroedersklooster te Weert is telegrafisch bericht ontvangen dat pater Carlos Schep, o.f.m. op Zaterdag 19 Februari j.l. is overleden tengevolge van een ongeluk met een autobus, waarschijnlijk tijdens een tocht door het missiedistrict. Pater Carlos Schep werd in 1911 geboren te Zaandam.

In 1936 vertrok hij naar Brazilië en in 1939 werd hij daar tot priester gewijd. Hij was postoor in Nanuque in de staat Minas-Gerais. De ouders van pater Schep wonen in Amsterdam.

VEREENVOUDIGING DOUANEFORMALITEITEN IN DE V.S. VERWACHT

WASHINGTON: - President Eisenhower zal het Amerikaanse Congres voorstellen de douaneformaliteiten te vereenvoudigen ter vergemakkelijking van de invoer. Er wordt verwacht dat binnen enige weken met betreffend wetsvoorstel bij het Congres ingediend zal worden. Buitenlandse fabrikanten en Amerikaanse importeurs klagen sinds jaren dat de ingewikkelde procedure voor de bepaling van de importwaarde door de aldus geschapen onzekerheid een grotere hinderpaal vormt voor de afzet van buitenlandse producten op de Amerikaanse markt dan de Amerikaanse douanetarieven.

50 JAAR ROTARY INTERNATIONAL

Grenzen vallen weg in vriendschap en begrip

Stelt U zich eens voor, dat iedere werknemer op de Antillen vandaag de boodschap kreeg, dat hij of zij dit jaar een maand extra salaris zou krijgen. Dat zou een vreugde geven! Toch is het idee niet zo gek; immers een maand salaris is, ruw geschat, dat deel van het jaar-inkomen, dat iedereen moet afstaan om de voorbereidingen voor een internationaal conflict te financieren. Op die manier laat zich ons deel in de vooruitgang in internationale betrekkingen berekenen.

Er zijn echter nog andere berekeningen mogelijk. Als er zoveel gevraagd wordt van het geldelijk resultaat van onze dagelijkse inspanning, omdat op het ogenblik de internationale betrekkingen beheerst worden door wantrouwen, hoe veel meer staat er dan niet op het spel ingeval van een daadwerkelijk uitbreken van een conflict? Atoomwapens met supersonische snelheid bedreigen heden ten dage ons leven en de levens van al diegenen, die ons dierbaar zijn. Overlevenden zouden zichzelf terugvinden in een volkomen verarmde en gedesorganiseerde wereld. Wanneer deze bedreiging, die thans over de beschaafde wereld hangt, eens weggenomen kon worden, hoeveel energie zou er dan niet vrijkomen voor de verbetering van het leven in het algemeen?

Deze overwegingen moeten indruk maken op iedereen, waar toch iedereen belang heeft bij de verbetering van internationaal begrip.

Maar wat kan men doen?

Voor de meesten van ons zijn de betrekkingen tussen de naties onderling ver buiten ons bereik. Het dagelijkse nieuws en het commentaar op de internationale betrekkingen brengt ons respectievelijk boosheid, angst, wantrouwen en teleurstelling. Het individu is niet in staat op verhoudingen tussen de naties invloed uit te oefenen.

Koning Gustav Adolf

Hun actieve medewerking aan de Rotary geven vele prominente geesten. Onder hen zijn Koning Gustav Adolf van Zweden en de bekende arts, dr Albert Schweitzer, die zijn leven heeft gewijd aan de bevolking van de Franse Congo en als theoloog, filosoof, musicus en schrijver door duizenden wordt gewaardeerd.

We kunnen ons een „natie" alleen maar voorstellen als een belachelijke verzameling van geijkte karaktereigenschappen. Het gevolg hiervan is, dat de nadruk gelegd wordt op de karakterverschillen en de onmogelijkheid om elkander te begrijpen. Deze manier om over andere landen te denken als over „naties" heeft wantrouwen en verkeerde opvattingen tot gevolg.

—Maar is er dan een andere manier om over „naies" te denken?

We zouden kunnen beginnen om die dingen te zoeken, die alle landen gemeen hebben, inplaats van altijd aan alleen aan de onderlinge verschillen te denken. Allereerst is daar het feit, dat zo voor de hand ligt en toch zo dikwijls schijnt te worden vergeten, dat naties bestaan uit volkeren.

Menselijke wezens, zoals wij zelf, met dezelfde hoop en dezelfde verlangens. Moederliefde, vadertrots zijn hetzelfde in ieder land.

En hetzelfde op de gehele wereld is het belang van alle mensen om een oorlog te voorkomen.

Wanneer men dus over „naties" denkt, als over „volkeren", dan houdt dit de mogelijkheid tot beter begrip in. Waar de mensen van alle landen zoveel belangen gemeen hebben, moet de oplossing van hun problemen toch ook gemeenschappelijk gevonden kunnen worden. Ofschoon er nu al veel tijd en studie gegeven wordt om meer begrip te kweken voor andere landen, is de gelegenheid om daadwerkelijk ons steentje bij te dragen nog zeer klein.

Wanneer we meer wisten, zouden we minder geneigd zijn tot wantrouwen, angst en vrees. Maar voor actieve, persoonlijke invloed op de betrekkingen tussen naties zijn we nog te achterdochtig.

We moeten dus nog een stapje verder gaan met onze gedachten. Want behalve 't feit, dat landen „volkeren" zijn, kan men ook zeggen, dat volkeren uit personen bestaan. Het denken over landen als over verzamelingen van personen zou de problemen van internationaal begrip kunnen terugbrengen tot oplosbare problemen, want personen kunnen elkander leren kennen en kunnen elkander beinvloeden.

Dat naties personen zijn is een van de uitgangspunten voor de Rotary om tot beter internationaal begrip, goede wil en vrede tussen de volkeren te komen. Net zoals in de plaatselijke clubs mannen van verschillende beroepen in persoonlijke bekendschap met elkaar inspiratie vinden voor wederzijds dienstbetoon, zo kunnen tussen de Rotarians van verschillende landen persoonlijke vriendschappen wegen vinden om tot overeenstemming en samenwerking te komen.

Er bestaat een gezegde, dat er „in de Rotary geen vreemdelingen zijn". En dat behoeft ook niet het geval te zijn tussen de landen van de wereld, wanneer internationaal begrip aangekweekt en aangemoedigd wordt op de grondgedachte, dat naties personen zijn.

Rotary Voorzitter Herbert J. Taylor ontving gelukwensen met het Gouden Rotary Jubileum van Presiden Dwight D. Eisenhower, President van de V.S., Generalisimo Tsjiang Kaishek van het veelomstreden Formosa, dr. Rajendra Prasad, President van India, Premier Ichiro Hatoyama van Japan en vele andere figuren buiten het ijzeren gordijn. Deze gelukwensen zijn een bewijs dat Rotary de slagbomen van ras, religie, nationaliteit en taal doorbroken heeft als weinig andere organisaties in de wereld.

Dr. Albert Schweitzer

WEDEROM MUTATIE IN RUSSISCHE KABINET

MIKOJAN KEERT TERUG MET BELANGRIJKE PORTEFEUILLE

LONDEN, 1 Maart: Radio Moskou heeft gisteravond bekend gemaakt dat Anastias Mikojan is benoemd tot de Russische eerste vice-premier. Hij was vlak voor het aftreden van Malenkow afgezet als minister van handel en keert thans terug in een veel belangrijker positie, waarin hij gelijk komt te staan met Molotov en Kaganowitsj.

Ook de voorzitter van de staats-"planning" commissie Saboerof is benoemd tot eerste vice-premier, evenals vice-premier Mikail G. Pervoekhin.

In het radiobericht wordt voorts melding gemaakt van de benoeming van vier nieuwe vice-premiers.

De minister voor de middelzware machine industrie V. A. Lalisjef is van zijn functie ontheven en wordt opgevolgd door Zaveniagin. Lalisjef heeft in de ministerraad verantwoordelijkheid gekregen voor een groep machine-industrieën.

Volgens Radio Moskou zijn alle benoemingen gedaan door de Opperste Sowjet op voorstel van premier Boelganin.

STALINPRIJS VOOR PONTECORVO

MOSKOU, 1 Maart.— Dr. Bruno Pontecorvo, die sinds 1950, toen hij met zijn gezin op vacantie was, is verdwenen, heeft in de „Prawda" en in de „Izwestia" een artikel geschreven, waarin hij zegt dat hij in Rusland tezamen met andere geleerden werkt aan proeven voor het vreedzame gebruik van atoomenergie.

Het artikel was getekend „Bruno Pontecorvo, professor, houder van de Stalinprijs."

Dit — zo tekent Reuter aan — is de eerste aanwijzing dat hem de Stalin-prijs is toegekend.

ZWARE A-BOM PROEF UITGESTELD

LAS VEGAS, 1 Maart: — Woensdag zal een „middelzware" atoombom op het proefterrein van Las Vegas tot ontploffing worden gebracht. De bom zal aan een toren bevestigd zijn.

Het tot ontploffing brengen van een zware bom is tot een latere datum uitgesteld.

SNELHEIDSVLUCHT

WASHINGTON, 1 Maart: — Een straalbommenwerper van de Amerikaanse luchtmacht van het type B-47 heeft dezer dagen de afstand van Riverside in de staat Californië naar Savannah in de staat Georgia afgelegd met een gemiddelde snelheid van 1032 kilometer per uur.

Het toestel had de wind mee.

SOWJET-PERS TEVREDEN OVER JAPANSE VERKIEZINGEN

MOSKOU. — De Russische pers begroet de resultaten van de verkiezingen in Japan als een duidelijke aanwijzing dat het volk van Japan normale betrekkingen wil met Rusland en China.

De „Prawda" schreef dat men zonder overdrijving mag beweren dat het Japanse volk duidelijk de wens uitsprak culturele en economische banden aan te knopen met de nabuurlanden en dat het Japanse volk een vreedzame ontwikkeling wenst te volgen. De toekomst zal uitwijzen hoe de democratische partij haar beloften om tot normale betrekkingen te komen met de buurlanden zal inlossen.

AUREL SETU POSTHUUM GEDECOREERD

LONDEN - Radio-Boekarest meldt dat het presidium van de Roemeense nationale vergadering posthuum de orde van de ster der Roemeense volksrepubliek derde klasse heeft toegekend aan Aurel Setu, de chauffeur die werd gedood bij de aanval van anti-communisten op de Roemeense legatie te Bern.

Setu's weduwe krijgt een staatspensioen.

CULTUREEL NIEUWS UIT FRANKRIJK

PARIJS. — Evenals het vorige jaar, zullen ook in 1955 in de Loirestreek weer de bekende „Spectacles de son et lumiere" worden gegeven en wel bij de kastelen Chambord, Chenonceaux, Brissac, Azay-le-Rideau, Blois en Villandry. De manifestaties duren van Pasen tot October.

— o —

Het internationaal filmfestival te Cannes zal dit jaar gehouden worden van 26 April tot 10 Mei. Er zal slechts een grand prix zijn, die bestaat uit een gouden palmtak. De jury is internationaal. De landen die een filmproductie van meer dan 100 films per jaar hebben, mogen twee films vertonen, de overige landen slechts een.

Te Antibes-Juan-Les-Pins zal met Pasen een internationaal rozenfestival gehouden worden. Zoals bekend, worden in de streek rond Antibes vele rozen gekweekt, zowel in de open lucht als in kassen. Een internationale rozententoonstelling zal bij die gelegenheid gehouden worden, alsmede een expositie van schilderijen, houtsnijwerk, edelsmeedkunst en andere kunstnijverheidsproducten, waarvan de makers zich door de roos hebben laten inspireren. Deze tentoonstelling omvat zowel moderne werken als producten uit vroeger eeuwen.

Het grootste gebrandschilderde raam ter wereld, 40 m. lang en 17½ meter hoog, wordt vervaardigd door twee Bretonse glazeniers. Het is bestemd voor een kerk in Amerika. Een kerk te Quebec bezit reeds een raam, dat door diezelfde artisten werd vervaardigd.

PERZIE AANVAARDT BRITSE EN AMERIKAANSE CREDIETEN

TEHERAN. — De Perzische Kamer heeft gisteren met grote meerderheid een wetsvoorstel aangenomen, waarbij de regering gemachtigd wordt, Britse credieten tot een bedrag tot 10 millioen pond sterling en Amerikaanse credieten en leningen tot een bedrag van 150 millioen dollar te aanvaarden. Engeland en de Verenigde Staten hebben in October 1954 credietaanbiedingen gedaan, nadat Perzië de nieuwe olieovereenkomst met het Westen had getekend. De gelden zullen voorts het begin mogelijk maken van economische ontwikkelingsprogramma's.

ARUBAANSE COURANT

Uitgeefster: Arubaanse Drukkerij en uitgevers & Publiciteit Mij. N.V.
Awakatistraat 2, tel: 1116 Oranjestad
Directeur-Hoofdredacteur: G.J. Staartjes
Abonnementsprijs Fl. 2.50 per maand
Gedrukt bij Drukkerij „De Stad" N.V.

AGENDA

Woensdag, 2 Maart.

BIOSCOPEN

De Veer Theater: 20.30 „East of Sumatra"
Rialto: 20.00 „The lone gun"
13.00 „Jalopy"
Cinelandia: 20.00 „The glass wall"
Principal: 20.00 „The French line".
Aurora: 19.30 „Blackhawk"

OOK VROUWEN ALS DEURWAARDER

's-GRAVENHAGE: - De minister van Justitie Donker, zal bevorderen dat vrouwen kunnen worden toegelaten tot de ambt van deurwaarder, zo deelt hij mede in zijn antwoord op een memorie aan de Eerste Kamer.

APOTHEKEN

Nacht en Zondagsdienst gedurende 26 Februari t m 4 Maart
Oranjestad. Botica Oduber
San Nicolas: Botica San Lucas

VROEDVROUW- ZIEKEN- EN KRAAMVERPLEEGSTER

Zuster M. v.d. Mark, tel. 1557, Rond Oranjestad.

LUCHTPOSTSLUITINGEN

Antigua: Woensdag 16.00 en Vrijdag 14.00 uur.
Bonaire. Maandag en Woensdag 16.00 uur Woensdag 9.00 uur en Zaterdag 11.30 en 16.30 uur.
Br. Guyana: Dinsdag 16.00 en Vrijdag 4.00 uur
Canada: Maandag en Woensdag 9.00 uur Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Colombia: Maandag, Donderdag, Zaterdag
Costa Rica: Maandag en Zaterdag 16.00 uur
Cuba: Maandag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag 16.00 uur
Curacao. Maandag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag 16.00 uur Dinsdag 11.30 uur
Venezuela: Dinsdag en Donderdag 13.30 Maandag 14.30 en Woensdag en Vrijdag en Zaterdag 11.30 uur, Woensdag en Vrijdag 9.00 uur, Donderdag 13.30 uur
Europa: Vrijdag 9.00 uur, Maandag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Panama: Maandag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Pto. Rico: Maandag 14.30, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Sto. Domingo: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
St. Maarten. Woensdag 16.00 uur
Suriname: Dinsdag en Zaterdag 16.00 uur
Trinidad: Dinsdag 16.00 en Zaterdag 14.45 uur Zaterdag 15.00 uur
Ver. Staten van Noord Amerika: Maandag Woensdag, Vrijdag 9.00 uur, Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag 16.00 uur Woensdag en Vrijdag 14.00 uur.

Openingsuren Openbare Leeszaal en Boekerij:

Oranjestad: Leeszaal dagelijks van 9 tot 12 en van 2.30 tot 5.30; bovendien Dinsdag- en Vrijdagavond van 7 tot 9 uur. Uitleen dagelijks van 2.30 tot 5.30 uur en Dinsdag- en Vrijdagavond van 7 tot 8.40 uur. Zaterdagsmorgens ook. Zaterdagsmiddags tot 5 uur.
San Nicolas. Uitleen elke Dinsdag en Vrijdag.

Geprepareerde stoffen kunnen veertig jaar lang gedragen worden

PARIJS, 1 Maart.— Vandaag wordt in Parijs een demonstratie gehouden met stoffen, die op een bepaalde manier zodanig zijn „verduurzaamd" dat bijvoorbeeld een pak van deze stof gemaakt, veertig jaar gedragen kan worden.

De uitvinder van dit procédé is de Hongaarse vluchteling Joseph Hadju, die verklaart, dat de behandeling van zijden, wollen of katoenen stoffen bij het verven en in de laatste stadia der fabricage met bepaalde silicium preparaten deze stoffen bijna onverslijtbaar maakt. Zelf draagt hij een pak, dat naar zijn zeggen reeds tien jaar oud is. Hij wil het tot aan het einde van zijn levensdagen gebruiken.

Hadju heeft zijn machines opgesteld in het IJspaleis te Parijs. Deze machines behandelen de te beproeven textiel zodanig dat de stoffen in enkele minuten tijds er uit zien alsof zij 20 tot 30 jaar oud zijn.

Een textielfabrikant heeft de uitnodiging om de demonstratie bij te wonen afgewezen met de opmerking: „Ik weiger de begrafenis van de textielindustrie bij te wonen."

Het Franse leger heeft reeds een bataljon in uniformen gestoken van door Hadju behandelde stof en de Franse posterijen hebben 250.000 postzakken die door hem behandeld zijn, besteld.

rinaamse dieren laten opnemen, waarna besloten werd om grotere hokken ter beschikking te stellen. Hedenochtend zouden deze hokken worden afgeleverd. Ook werd namens de vereniging een serie aanwijzingen gegeven met betrekking tot het beter schoonhouden van de hokken.

De Arubaanse Vereniging van Dierenbescherming is aangeschreven om bij aankomst op Aruba van deze dierententoonstelling de nodige faciliteiten te verlenen zodat de gevangenschap van de dieren zo veel mogelijk verlicht wordt.

Hierbij plaatsen wij een foto van de aankomst van minister W.F.M. Lampe op het Rancho Boyeros vliegveld te Havana in Cuba per K.L.M.-vliegtuig. De heer Lampe werd ontvangen door een officiële delegatie van het Cubaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken, van de Nederlandse delegatie en van een der leden van de K.L.M.-staf in Havana. Zoals men weet was de Minister Lampe in Havana uitgenodigd om de inauguratie van president Batista bij te wo-